

Aleksandra Cofta-Broniewska

Korzecznik, gm. Kłodawa, woj.
konińskie. Stanowisko 14

Informator Archeologiczny : badania 16, 13-14

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Stanowisko 1

Stanowisko położone jest na zwydmionym tarasie pradoliny Noteci. W wyniku przeprowadzonej szczegółowej inwentaryzacji powierzchniowej wydzielono dwie krzemienice o wymiarach 20 x 10 i 32 x 10 m. Ze względu na znaczne zniszczenie stanowiska /działalność wiatru, orka/ wykopy o łącznej powierzchni 50 m² założono jedynie na obszarze pierwszej krzemienicy. Odkryty materiał krzemieniczny cechuje:

- 1/ Przewaga grupy eksploatacji odłupkowej nad wiórową.
- 2/ Występowanie rdzeni wiórowych jednopiętowych, stożkowych i klockowatych.
- 3/ Liczne drapacze, skrobacze i odłupki z retuszem rakletowym.
- 4/ W grupie zbrojników najliczniejsze są trapezy: zwykłe, niskie i późnocne. Występują także tylczaki typu Stawinoga, półksiężycy i różne kategorie trójkątów.

Z drugiej krzemienicy, na drodze szczegółowej inwentaryzacji powierzchniowej, uzyskano podobne materiały.

Obie krzemienice są pozostałościami obozowisk ludności kultury chojnicko-pieńkowskiej.

Na stanowisku odkryto także fragmenty schyłkowoneolitycznej ceramiki i przedmiotów kamiennych.

Stanowisko 5

Badaniami objęto obozowisko ludności kultury chojnicko-pieńkowskiej zlokalizowane na zwydmionym tarasie pradoliny Noteci. Wykopy o łącznej powierzchni 262,5 m² założono na obszarze wyraźnego skupienia materiału krzemienicznego o wymiarach 40 x 27 m, wyodrębnionego w trakcie uprzednio przeprowadzonej szczegółowej inwentaryzacji powierzchniowej.

Odkryto liczne materiały krzemienne, w tym sporo rdzeni i narzędzi. Dominują wśród nich rdzenie jednopiętowe wiórowe a wśród narzędzi - skrobacze i zbrojniki /trapezy, tylczaki i trójkąty/. Z powierzchni krzemienicy pochodzą dwa okazy siekier: tzw. pik i Valcenbeile. Zdecydowana większość wytworów wykonana została z krzemienia bałtyckiego narzutowego ale zarejestrowano także kilka okazów z krzemienia jurajskiego i "czekoladowego" /wióry i narzędzia/ będące zapewne importem z kręgu kultury ceramiki wstępowej rytej.

Na stanowisku odkryto także ślady schyłkowoneolitycznej pracowni kamieniarskiej /obiekt 1/.

Badania obu stanowisk zakończono.

Materiały przechowywane są w Zespole Badań Kujaw Katedry Archeologii UAM.

KORZECZNIK, gm. Kłodawa
woj. konińskie
Stanowisko 14

Uniwersytet im. Adama
Mickiewicza w Poznaniu
Instytut Prahistorii
Zespół Badań Kujaw

Prace prowadził zespół pod kierunkiem doc.dr hab.A.Cofty-Broniewskiej. Finansował Wojewódzki Zarząd Inwestycji Rolniczych we Włocławku. Drugi sezon badań. Osady ludności: schyłkowopaleolitycznej, "wczesnobrązowej" i kultury łużyckiej.

Badaniami w tym sezonie objęto powierzchnię 325 m² - czyli całą powierzchnię stanowiska poza jej północnym krańcem. Odkryto 129 obiektów z czego 1 półziemiankę. Odtworzono też kształt 2 budowli słupowych.

Wyróżnione zostały 3 fazy zasiedlenia stanowiska:

- 1/ osada ludności schyłkowopaleolitycznej,
- 2/ osada ludności z wczesnej epoki brązu, charakterystyczne jest dla niej z jednej strony łączenie cech ludności "leśno" - wschodnioeuropejskiej a z drugiej ludności kultury iwieńskiej i mierzanowickiej, natomiast wytwory krzemienne mają charakter "mezolityczny"; z nią łączyć należy budowlę półziemiankową.
- 3/ osada ludności kultury łużyckiej z okresu halsztackiego - najpewniej do tej fazy należą budowle słupowe.

Badania zakończono.

ŁYKOWE, gm.Wierzchnas
woj.sieradzkie
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadzili: mgr Maria Cyrek i dr Krzysztof Cyrek. Finansował WKZ w Sieradzu. Piąty sezon badań. Późnopaleolityczne obozowisko i pracownia krzemieniarska oraz osadnictwo neolityczne.

Stanowisko znajduje się na krawędzi wysokiej terasy lewego brzegu Warty. W czasie tegorocznych badań przekopano 61 m² powierzchni uzyskując kilka tysięcy wyrobów krzemienych i fragmentów ceramiki. Wśród zabytków krzemienych wyróżniono 56 narzędzi i 36 rdzeni. Badania potwierdziły m.in. obecność późnopaleolitycznej przydomowej pracowni krzemieniarskiej. Wyeksplorowano pozostałą część, odkrytej w ubiegłym sezonie, rozległej /liczącej kilkanaście metrów kwadratowych powierzchni/ krzemienicy pracownianej.

Ponadto odsłonięto pozostałości 3 palenisk, 2 jam gospodarczych oraz większego obiektu o częściowo słupowej konstrukcji. Na uwagę zasługuje jedno z palenisk owalne w planie płaskim i dokładnie wyłożone płaskimi fragmentami spękanych termicznie kamieni. Ze wzmiankowanymi stałymi obiektami wiąże się zespół ceramiczny kultury ceramiki grzebykowo-dołkowej o specyficznym charakterze. Zarówno w ornamentyce, formach naczyń, jak i technologii zaznaczają się silne wpływy kultury pucharów lejkowatych.

Badania będą kontynuowane.